

מתרצת הגמרא: **כִּי קָאָמַר** - במה אמרו **רַב הוּנָא** שנחלקו רק
 בשלשה מקומות, **הִיכָא דְלִיכָא פְּלוּגְתָא דְרַבְנֵי וְתָא בְּהַרְיֵיהּ** - בדבר
 שלא נחלקו רבותיהם הראשונים במחלוקתם, אך במחלוקת על
 הסמיכה נחלקו רבותיהם הראשונים בכמה דורות לפניהם, הנשיאים
 ואבות הבית דין.
 מקשה הגמרא שוב: **וְהָאֵיכָא** - והרי יש מחלוקת נוספת ביניהם, כמו
 ששינונו בברייתא, **הַבּוֹצֵר עֲנָבִים לְתָת** - לצורך דריכתם בגת לעשות
 מהם יין, **שְׂמַאי אָמַר**, הוֹכֵשֶׁר - הענבים הוכשרו לקבל טומאה
 במעט היין שדלף עליהם, על אף שהיין נשפך מהסלים לארץ
 לאיבוד, וְהֵלֵל אָמַר, לֹא הוֹכֵשֶׁר בֵּין זֶה, כִּיּוֹן שֶׁהוֹלֵךְ לֵאיבּוֹד, וְאֵינוֹ
 משקה הנעשה לרצון. מתרצת הגמרא: **כִּד מִינֵיהּ דְּהֵהִיא** - חוץ
 ממחלוקת זו, כִּיּוֹן דְּהֵתָם - במחלוקת זו, **קָא שְׁתִּיק לֵיהּ הֵלֵל**
לְשַׂמַּאי, וקִיבֵל דַּעְתּוֹ, ולא עמדה מחלוקת זו, אך בשלשת אלו
 נשארו במחלוקתם.
 הגמרא חוזרת לבאר את הברייתא הנזכרת לעיל (ד): **יּוֹסִי בֶן יוֹעֶזֶר**
אִישׁ צְרִידָה יּוֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַם, נִזְדוּ טוֹמְאָה עַל אֶרֶץ
הָעַמִּים וְעַל כְּלֵי זְבוּכִית. שואלת הגמרא: וְהָאֵל - והרי **רַבִּינָן דְּשַׁמְנִים**
שָׁנָה נִזְדוּ על טומאת ארץ העמים, **דְּאָמַר רַב כְּהֵנָא**, **כְּשֶׁחֶלְהָ רַבִּי**
יְשַׁמְעֵאל פְּרָבִי יוֹסִי שְׁלַחוּ לּוֹ, רַבִּי, אָמַר לָנוּ שְׁנַיִם וּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים
שְׂאֵמְרָתָ (לָנוּ) מְשׁוּם אֲבִידָה, **שְׁלַח לְהֵם רַבִּי יְשַׁמְעֵאל, כִּד אָמַר אַבְא,**
מָאָה וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה עַד שְׁלָא - לפני שוֹתְרַב הַבַּיִת הַמְקֻדָּשׁ הַשְּׁנַיִ, **פְּשֻׁטָה**
וְהַשְׁתַּלְטָה מַלְכוּת רומי הַרְשָׁעָה עַל יִשְׂרָאֵל, והתחילה
 לכובשם. **שְׁמוֹנִים שָׁנָה עַד שְׁלָא תְרַב הַבַּיִת**, נִזְדוּ חַכְמֵי טוֹמְאָה
 עַל אֶרֶץ הָעַמִּים וְעַל כְּלֵי זְבוּכִית. **אַרְבַּעִים שָׁנָה עַד שְׁלָא תְרַב**
הַבַּיִת, נְלָתָה לָהּ סְנֵהֲרִין מִמְּקוֹמָה בְּלִשְׁכַת הַגּוֹזִית, וַיִּשְׁכְּבָה לָהּ
 בְּחַנּוּיָת - שם מקום בהר הבית.
 מבררת הגמרא: **לְמָא הִילְכְתָא** - לאיזה הלכה נוגע מה שגלתה
 סנהדרין. משיבה הגמרא: **אָמַר רַבִּי יִצְחָק בְּרַ אֲבָדִימִי, לּוֹמַר, שְׁלָא**
דָּנוּ מֵאֵז שִׁצְאוּ מִלִּשְׁכַת הַגּוֹזִית דִּינֵי קְנָסוֹת, היינו כל הדברים
 הקצובים בתורה. מקשה הגמרא: **דִּינֵי קְנָסוֹת סְלָקָא דַּעְתָּךְ** - וכי
 עולה בעתך שרק כשסנהדרין בלשכת הגזית דנים דיני קנסות,
 והלא אינו תלוי בלשכת הגזית אלא בסמוכים. מתרצת הגמרא: **אֲלָא**
אֵיכָא - אמור בדברי רבי יצחק בר אבדימי, **שְׁלָא דָּנוּ דִּינֵי נְפֻשׁוֹת**,
 על כל פנים מבואר שגזירת טומאת ארץ העמים כבר נגזרה בזמן
 החכמים שהיו שמונים שנה קודם חורבן הבית, ולא על ידי יוסי בן
 יועזר ויוסי בן יוחנן.
 הגמרא ממשיכה לבאר את הקושיא: **וְכִי תִימָא** - ושמא תאמר
 לתרץ, **שֶׁבְשָׁמוֹנִים שָׁנָה שְׁקוּדָם חוֹרְבַן בֵּית שְׁנֵי נְמֵי אֵינְהוּ הוּוּ** - גם
 הם היו שם, והם אלו שגזרו על כך, יקשה, וְהֵתִינָא, הֵלֵל וְשַׁמְעוֹן בְּנוֹ,
 ורַבִּינָן הִזְקוּ בְּנוֹ שֶׁל רַבִּינָן שֶׁמְעוֹן, וְשַׁמְעוֹן בְּנוֹ שֶׁהִיא אֲבִיו שֶׁל
 רַבִּינָן גְּמִילָאֵל וְהִיא מְעַשְׂרָה הַרוּגִי מִלְכוּת, נְהָגוּ נְשִׂאוֹתָן (לפני)
[בפני] הַבַּיִת - בעוד שעמד הבית מאה שנה, וְאֵילוּ יוֹסִי בֶן יוֹעֶזֶר
אִישׁ צְרִידָה יּוֹסִי בֶן יוֹחָנָן הוּוּ קְדָמֵי טוֹבָא - היו הרבה לפני
 השמונים שנה, שהרי קדמו להלל ארבעה דורות.

שְׁלֹמֹה, נִזְדוּ טוֹמְאָת יַדִּים לְקַדְשִׁים, וְאֵתוּ אֵינְהוּ - ובאו שמאי והלל
 ותלמידיהם, וְנִזְדוּ אִף לְתַרְוָמָה.
 הגמרא חוזרת לבאר את דברי רב יהודה בשם שמואל: **גּוֹפֵא, אָמַר**
רַב יְהוּדָה אָמַר שְׂמוּאֵל, שְׂמוּנָה עֶשֶׂר דְּבַר נְזִירוֹ, וּבְשָׂמוּנָה עֶשֶׂר אֵלוֹ
נִחְלָקוּ. מקשה הגמרא: וְהֵתִינָא, שבשמונה עשר דבר הוששו ולא
 נחלקו. מתרצת הגמרא: **כּוּ בְּיּוֹם נִחְלָקוּ בָהֶם, וְלִמְחָר הוֹשְׁוּ** - חזרו
 בית הלל והודו לבית שמאי.
 הגמרא חוזרת לבאר את דברי רב הונא: **גּוֹפֵא, אָמַר רַב הוּנָא,**
כְּשֶׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת נִחְלָקוּ שְׂמַאי וְהֵלֵל עִצְמָם, ואלו הם. מה ששינונו
 (עדויות פ"א מ"א), **שְׂמַאי אָמַר**, עִסָּה הַעֲשׂוּיָה מְקַבֵּל קַמָּה, חֵיבֵית
 בהפרשת חלה, וְהֵלֵל אָמַר, רַק אִם הִיא עֲשׂוּיָה מְקַבְּבִים, וְחֻקִּים
אוֹמְרִים, לֹא כְּדָבְרֵי זֶה וְלֹא כְּדָבְרֵי זֶה, אֲלָא קַבֵּי וּמְחַצָּה במדה
 ירושלמית חֵיבֵי כְּחֵלָה. מְשַׁהֲדִילוּ אֵת הַמְּדוֹת בַּצְּפוּרִי, והוסיפו בהן
 שיטת על מדה ירושלמית, **אָמַר, הַמְּשֵׁת רַבְעִים** - לוגים קָמָה,
 דהיינו קב ורבע, חֵיבֵינָן כְּחֵלָה. **רַבִּי יוֹסִי אָמַר**, הַמְּשֵׁת רַבְעִים, עֵדִין
פְּטוּרִין מִן חֲחֻלָּה, ורק הַמְּשֵׁת רַבְעִים וְעוֹד חֶלֶק אֶחָד מֵעֲשָׂרִים שֶׁל
 ביצה לכל ביצה שיש בשיעור הזה, חֵיבֵינָן כְּחֻלָּה.
 וְאֵידָךְ - והדבר הנוסף שנחלקו בו, הוא מה ששינונו (שם פ"א מ"א), הֵלֵל
אָמַר, מָלֵא הֵינן מֵימֵי שְׂאוּבִים שנפלו למקוה קודם שהיה בו ארבעים
 סאה מי גשמים, **פּוֹסְלִים אֵת הַמְּקוּוֹה**, אף אם ישלימוהו אחר כך במי
 גשמים. ונקט הלל לשון 'היין' אף שאינו לשון משנה אלא לשון תורה,
 משום שחייב אדם לומר בלשון רבו, ובלשון זו שמע מרבו. **שְׂמַאי**
אָמַר, רַק הַשְּׁעָה קָבִין מֵימֵי שְׂאוּבִים שֶׁהֵם שְׁלוּשִׁים וְשֵׁשׁ לוגִין,
 פּוֹסְלִים. וְחֻקִּים אוֹמְרִים לֹא כְּדָבְרֵי זֶה וְלֹא כְּדָבְרֵי זֶה, עַד שְׂבָאוּ
 שְׁנֵי גְרָדִים - (אורגין) מְשַׁעַר הָאֲשֵׁפָה שְׁפִירוּשְׁלִים, וְהַעֲרִידוּ מְשׁוּם
 שְׂמַעֲיָה וְאֲבַטְלִיּוֹן, שֶׁהֵם רְבוּתֵיהֶם שֶׁל שְׂמַאי וְהֵלֵל, שְׂשִׁלְשָׁה לוגִין
 מֵימֵי שְׂאוּבִים פּוֹסְלִים אֵת הַמְּקוּוֹה, וְקִיּוּמוֹ חֻקִּים אֵת דְּבָרֵיהֶם -
 ופסקו הלכה כמותם.
 וְאֵידָךְ - והדבר הנוסף שנחלקו בו, הוא מה ששינונו (שם פ"א מ"א),
שְׂמַאי אָמַר, כָּל תְּנִשִׁים שֶׁבְדָקוּ עִצְמָן וּמִצְאוּ דָם נָדָה, דִּינֵן לְטַמָּא
 טהרות רק מְשַׁעְתָּן - משעה שמצאו את הדם ואילך, וְהֵלֵל אָמַר,
 מטמאות טהרות מְפַקְדָה - מבדיקה זו עד לְפַקְדָה - לבדיקה
 הקודמת, בה לא היה דם, וכל הזמן שבינתיים אנו חוששים שהיה דם,
 אלא שלא יצא לחוץ עד לבדיקה זו, וכל מה שנגעה בו נטמא. וְחַשֵּׁשׁ
 זֶה הוּא אֲפִילוּ לִימֵי תְרַבָּה שֶׁעֲבָרוּ מִהַבְדִּיקָה הַקּוּדְמָת. וְחֻקִּים
אוֹמְרִים, לֹא כְּדָבְרֵי זֶה וְלֹא כְּדָבְרֵי זֶה, אֲלָא אִם עֲבַר יוֹתֵר מִמַּעַת
לְעַת מִהַבְדִּיקָה הַקּוּדְמָת, מְמַעַת הוּא עַל יַד מְפַקְדָה לְפַקְדָה, ואין
 חוששים אלא מעת לעת למפרע. וּמְפַקְדָה לְפַקְדָה - ואם בתוך
 המעת לעת בדקה עצמה ומצאה טהורה, מְמַעַת בְּדִיקָה זו עַל יַד
 מַעַת לְעַת, ואינה חוששת אלא עד שעת הבדיקה.
 מקשה הגמרא: וְתוּ לִיכָא - וכי איך עוד מחלוקת בין שמאי להלל,
 וְהָאֵיכָא - והרי יש מחלוקת ביניהם, כמו ששינונו (חגיגה טו), הֵלֵל
אָמַר, מוֹתֵר לְסִמּוּף עַל קַרְבַּנּוֹת בְּיּוֹם טוֹב, ואין בזה משום איסור
 שבות ולכך חייב לסמוך, וְשְׂמַאי אָמַר שְׁלָא לְסִמּוּף עֲלֵיהֶם.

שבת דף טו עמוד ב תלמוד בבלי המבואר "שפה ברורה – עוז והדר" (ליום חמישי) קכט

38 טומאה ברשות היחיד טמא. וְהַכֵּמִים אֲזַמְּרֵם, אם ספק המגע היה
 39 בְּרִשּׁוֹת הַיְחִיד, תּוֹלֵין, לא אוכלים ולא שורפים, ואם הספק היה
 40 בְּרִשּׁוֹת הָרֵבִים, מְהוּרִין.
 41 וְאָמַר עוֹלָא, אֵלּוּ שֵׁשׁ סְפִיקוֹת שְׁגוּרוֹ בְּהֵם טוּמְאָה, בְּאִשָּׁא
 42 הַתְּקִינָה זֹאת. הֲרֵי שְׁטוּמַת אֶרֶץ הָעַמִּים לְשִׁרְיָה גּוֹרוֹ רַק כְּשִׁגְלָתָהּ
 43 סַנְהֶרִין לְאוּשָׁא, שֶׁהִיא כְּמָה שְׁנַיִם אַחַר הַחוּרְבָן, ואִיךָ אִמְרָנוּ
 44 שֶׁהַחֲכָמִים שֶׁהָיוּ שְׁמוּנִים שָׁנָה לִפְנֵי הַחוּרְבָן גּוֹרוֹ כֵּן.
 45 הַגְּמָרָא חוֹזֵר בֵּה וּמְתַרְצֵת בְּאוֹפֵן אַחֵר: אֵלּוּ אֲתוּ אֵינְהוּ – בָּאוּ יוֹסֵי
 46 בֶן יַעֲזַר וְיוֹסֵי בֶן יוֹחָנָן, גְּזוּר אֲנוּשָׁא לְתַלּוּת, וְאֲאוּרָא וְלֹא בְּלוּם –
 47 אֵין בֵּה אִפִּילוֹ סִפְק טוּמְאָה. וְאֲתוּ רַבְּנָן דְּשִׁמְנִים שָׁנָה, גְּזוּר אִידֵי
 48 וְאִידֵי – בֵּין מִגַּע בֵּין אוּר, לְתַלּוּת. וְאֲתוּ חֲכָמִים שְׁבֹאוּשָׁא, גְּזוּר
 49 אֲנוּשָׁא לְשִׁרְיָה כּוּדָאֵי טוּמְאָה, וְאֲאוּרָא בְּרַקְאֵי קָאֵי – נִשְׁאָר כְּגִזֵּירַת
 50 רַבְּנָן שֶׁל שְׁמוּנִים שָׁנָה קוּדָם הַחוּרְבָן, שֶׁהִיא רַק סִפְק טוּמְאָה.
 51 הַגְּמָרָא חוֹזֵר לְבַאֵר אֵת הַמִּשְׁךְ הַבְּרִייתָא הַנּוֹכַרְת לְעִיל (ד-), שְׁיוֹסֵי
 52 בֶן יַעֲזַר וְיוֹסֵי בֶן יוֹחָנָן גּוֹרוֹ טוּמְאָה עַל כְּלֵי זְכוּכִית. מְבַרְרַת הַגְּמָרָא:
 53 כְּלֵי זְכוּכִית, מָאִי מַעְמָא גְּזוּר בְּהוּ (-בוּחַם) רַבְּנָן טוּמְאָתָה. מְשִׁיבָה
 54 הַגְּמָרָא: אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר רִישׁ לְקִישׁ, הוֹאִיל וְתַחֲלַת בְּרִיתְךָ שֶׁל
 55 כְּלֵי הַזְּכוּכִית מִן הַחֹל, שִׁמְמָנו עוֹשִׂים אֵת הַזְּכוּכִית, שְׁוִינְהוּ
 56 (-עִשְׂאוּם) רַבְּנָן בְּכָלֵי חֵרֶם הָעִשׂוּיִים מַחוּל, וּמִקְבָּלִים טוּמְאָה.
 57 מִקְשָׁה הַגְּמָרָא: אֵלּוּ מַעְתָּה שְׁגוּרוֹ עֲלֵיהֶם טוּמְאָה מַחֲמַת שְׂדוּמִים
 58 לְכָלֵי חֶרֶס, לֹא תֵּהָא לְהֵן מַעְתָּה בְּמַקְוָה, כִּשְׁם שְׁלִכֵי חֶרֶס אֵין.
 59 אֲלֵמָה תֵּנִן – מְדוּעַ שְׁנִינּוּ (מִקְוֹאוֹת פ"ט מ"ח), וְאֵלּוּ דְּבָרִים הַחוּצְצִין
 60 בְּכָלִים שֶׁלֹּא תַעֲלֶה לָהֶם טְבִילָה, הַנְּפֹת וְהַמּוֹד שְׁנִדְּבָקוּ בְּכָלֵי
 61 זְכוּכִית, שֶׁמִּקְפִּיד עֲלֵיהֶם. הֲרֵי שֶׁלֹּא הַחֲצִיצָה מוֹעִילָה לָהֶם טְבִילָה.
 62 מְתַרְצֵת הַגְּמָרָא: אֲנַמְנֵם לְכָלֵי זְכוּכִית אֵין טַהְרָה בְּמִקְוָה מִפְּנֵי שְׂדוּמִים
 63 לְכָלֵי חֶרֶס, וְהֵכָא בְּמָאֵי עֲסָקִין – וְכַאֲן בְּמִשְׁנֵה שְׁמִבּוּאָר שְׁמוּעִילָה
 64 לָהֶם טְבִילָה, בְּמָה מְדוּבָר, כִּגְזוּן שְׁנִינְקְבוּ כְּלֵי הַזְּכוּכִית וְלֹא הָיוּ רְאוּיִים
 65 לְשִׁימוּשׁ, וְהַיּוֹף לְתוֹכָן אָבָר – עוֹפְרַת, שֶׁהִיא מִמֵּינֵי הַמַּתְכוּת, וּבִכֵּךְ
 66 סַתֵּם הַנֶּבֶךְ וְנִעְשׂוּ רְאוּיִים לְשִׁימוּשׁ, וּמִשְׁתַּנְּנוּ בְּשִׁיטַת רַבִּי מָאִיר הִיא
 67 שְׁנִיָּה, דְּאָמַר הַבַּל הוֹלֵךְ אַחֵר הַמַּעְמִיד אֵת מָה שֶׁבְּכָלֵי, וְכִיּוֹן
 68 שֶׁהַמַּעְמִיד הוּא מַתְכוּת, דִּינָם כְּכָלֵי מַתְכוּת שִׁישׁ לוֹ טַהְרָה בְּמִקְוָה.
 69 דִּתְנִיָּא, כְּלֵי זְכוּכִית טַהוּרִים שְׁנִינְקְבוּ, וְהַיּוֹף לְתוֹכָן אָבָר, אָמַר רַבִּין
 70 שְׁמַעְזַן בֶּן גַּמְלִיאֵל, רַבִּי מָאִיר מְטַמֵּא – מִקְבָּלִים טוּמְאָה
 71 מִדְּאוּרִיתָא. מִשּׁוּם שֶׁהוֹלְכִים אַחֵר הַמַּעְמִיד, וְנַחֲשָׁבִים כְּלֵי מַתְכוּת,
 72 וְהַכֵּמִים מְטַהְרִין מִדְּאוּרִיתָא, וְרַק מְדַרְבְּנָן טַמְאִים כְּכָלֵי זְכוּכִית.
 73 מִקְשָׁה הַגְּמָרָא: אֵלּוּ מַעְתָּה שְׁטוּמַתְךָ הוּא מִשּׁוּם כְּלֵי חֶרֶס,

1 מְתַרְצֵת הַגְּמָרָא: אֵלּוּ אֲתוּ אֵינְהוּ – בָּאוּ יוֹסֵי בֶן יַעֲזַר וְיוֹסֵי בֶן יוֹחָנָן,
 2 גְּזוּר אֲנוּשָׁא – עַל תְּרוּמָה הַנוּגַעַת בְּגוֹשׁ עֶפֶר אֶרֶץ הָעַמִּים, לְשִׁרְיָה –
 3 שְׁחִיב לְשִׁרְפָה כְּדִין תְּרוּמָה שְׁנִטְמָאָה וּדְאֵי, וְאֲאוּרָא – וְעַל תְּרוּמָה
 4 הַנִּכְנַסַת בְּאוּרֵי אֶרֶץ הָעַמִּים, וְלֹא בְּלוּם – לֹא גּוֹרוֹ כְּלוּם, ואֵין בֵּה
 5 אִפִּילוֹ דִּין סִפְק תְּרוּמָה שְׁנִטְמָאָתָה, וְאֲתוּ (-וּבָאוּ) רַבְּנָן דְּשִׁמְנִים שָׁנָה
 6 קוּדָם שְׁחָרַב הַבַּיִת, גְּזוּר אֲאוּרָא – עַל תְּרוּמָה הַנִּכְנַסַת בְּאוּרָה,
 7 לְתַלּוּת – שְׁדִינָה כְּדִין תְּרוּמָה שֶׁסִּפְק אִם נְטַמְאָה, שְׁאִסוּרָה בְּאִכְלָהּ
 8 ואִסוּר לְשִׁרְפָה.
 9 מִקְשָׁה הַגְּמָרָא: לְמִימְרָא הַחֲדָא גְּזִירְתָּא הָהּ – הָאִם נִיתֵן לוּמַר
 10 שֶׁהַגְּזִירָה עַל טוּמַת תְּרוּמָה בְּאֶרֶץ הָעַמִּים הִיתָה אַחַת, שְׁמִיד גּוֹרוֹ
 11 עֲלֵיהּ לְשִׁרְיָה, וְהָאִמַר אֵילְפָא, טוּמַת דְּבִים, מִיד בְּתַחֲלַת גְּזִירְתֵּן
 12 הִיתָה לְשִׁרְיָה, מִשְׁמַע, שֶׁרַק דְּבִים הוּא הַתַּחֲלַת גְּזִירְתֵּן הִיתָה
 13 לְשִׁרְיָה, הָא מִידי אַחֲרֵינָא – אִךְ דְּבָרִים אַחֲרֵים שְׁגוּרוֹ עֲלֵיהֶם
 14 טוּמְאָה, לֹא גּוֹרוֹ מִיד לְשִׁרְפָם, ואִיךָ תִּירְצֶנוּ שְׁתַּחֲלַת הַגְּזִירָה עַל מִגַּע
 15 תְּרוּמָה בְּעַפְרֵי אֶרֶץ הָעַמִּים הִיתָה לְשִׁרְיָה.
 16 הַגְּמָרָא חוֹזֵר בֵּה וּמְתַרְצֵת בְּאוֹפֵן אַחֵר: אֵלּוּ אֲתוּ אֵינְהוּ – בָּאוּ יוֹסֵי
 17 בֶן יַעֲזַר וְיוֹסֵי בֶן יוֹחָנָן, גְּזוּר אֲנוּשָׁא לְתַלּוּת, כְּדִין סִפְק תְּרוּמָה טַמְאָה,
 18 וְאֲאוּרָא וְלֹא בְּלוּם – לֹא גּוֹרוֹ כְּלָל, וְאֲתוּ (-וּבָאוּ) רַבְּנָן דְּשִׁמְנִים
 19 שָׁנָה קוּדָם שְׁחָרַב הַבַּיִת, גְּזוּר אֲנוּשָׁא לְשִׁרְיָה, וְאֲאוּרָא לְתַלּוּת.
 20 מִקְשָׁה הַגְּמָרָא: וְאִכְתִּי – וְעִדְרִין קְשָׁה, שֶׁהָרִי רַק בְּאוּשָׁא – כְּשִׁגְלָתָהּ
 21 סַנְהֶרִין לְאוּשָׁא גְּזוּר עַל טוּמַת אֶרֶץ הָעַמִּים, דְּתֵנִן (טַהוּר פ"ד מ"ח),
 22 עַל שֵׁשׁ סְפִיקוֹת טוּמְאָה שׁוֹרְפִין אֵת הַתְּרוּמָה כְּאִילוֹ נְטַמְאָה בּוּדָאֵי.
 23 א. עַל סִפְק טוּמְאָה שֶׁל תְּרוּמָה שֶׁנִּכְנַסָה לְבַיִת הַפָּרֶס, וְהוּא שְׂדָה
 24 שְׁנֹאבֵד בֵּה קֶבֶר, ואֵין יוֹדַע אִם הָאֵהִילָה עַל הַקֶּבֶר. ב. וְעַל סִפְק
 25 טוּמְאָה שֶׁל תְּרוּמָה שֶׁנִּגְעָה בְּעַפְרֵי הַבָּא מְאֲרִין הָעַמִּים, שאֲנוּ
 26 מְסוּפְקִים שְׁמָא שֶׁל מַת הוּא. ג. וְעַל סִפְק טוּמְאָה שֶׁל תְּרוּמָה
 27 שֶׁנִּגְעָה בְּגִידֵי עַם הָאָרֶץ, שאֲנוּ מְסוּפְקִים שְׁמָא יִשְׁבֵּה עֲלֵיהֶם אִשְׁתוּ
 28 נְדָה. ד. וְעַל סִפְק טוּמְאָה שֶׁל תְּרוּמָה שֶׁנִּגְעָה בְּכָלִים הַנִּמְצְאִין –
 29 שְׁמִצְאוֹ אוֹתָם, ואֵין יוֹדַעִים אִם טַמְאִים הֵם. ה. וְעַל סִפְק טוּמְאָה שֶׁל
 30 הַרְוִקִין שֶׁנִּגְעוּ בְּתְרוּמָה, שאֲנוּ מְסוּפְקִים שְׁמָא שֶׁל זֶב הֵם. ו. וְעַל סִפְק
 31 טוּמְאָה שֶׁל תְּרוּמָה שֶׁנִּגְעָה בְּסִפְק מִי רְגְלֵי אֲדָם, ואִף בְּאוֹפֵן שְׁעוּמָדִים
 32 כְּנִגְדֵי מִי רְגְלֵי בְּהֵמָה, וְיֵשׁ מְקוּם לְתַלּוּת שאִף עַל מִי רְגְלֵי בְּהֵמָה הֵם,
 33 אִף עַל פִּי כֵן אֲנוּ חוֹשְׁשִׁים שְׁמָא מִי רְגְלֵי זֶב הֵם.
 34 מוֹסִיפָה הַמִּשְׁנָה: שֶׁרַק עַל וְדָאֵי מִנְעֵן שֶׁל אֵלוֹ בְּתְרוּמָה, (וְעַל)
 35 [שְׁהוּא] סִפְק טוּמְאָתְךָ שֶׁהָרִי כָל אֵלוֹ טַמְאִים מִסְפָּק, שׁוֹרְפִין אֵת
 36 הַתְּרוּמָה, אִךְ עַל סִפְק מִגְעָן, אֵין שׁוֹרְפִים. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, אִף עַל
 37 סִפְק מִנְעֵן, אִם זֶה בְּרִשּׁוֹת הַיְחִיד, שׁוֹרְפִין אֵת הַתְּרוּמָה, מִשּׁוּם שֶׁסִּפְק